

สารวุดนิสทา

ฉบับที่ 10 : ปีที่ 4 ตุลาคม 2539

ISSN 0858-6993

บรรยายปก

ภาพเขียนบนเพดานโดมด้านทิศใต้ ของท้องพระโรงกลาง ภายในพระที่นั่งอนันตสมาคม

ภาพเขียนบนเพดานโดมด้านทิศใต้ ของท้องพระโรงกลางภายในพระที่นั่งอนันตสมาคม เป็นภาพของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานอภัยทานและปลดปล่อยทาสในประเทศไทยโดยสิ้นเชิง

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันใหญ่หลวงต่อประเทศไทยในหลาย ๆ ด้าน และที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ การเลิกทาส ซึ่งพระองค์ทรงดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน - โดยพระราชอุตสาหะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อฝ่ายใดและเสียเลือดเนื้อแต่ประการใด ซึ่งใช้เวลาในการยกเลิกระบบทาสตั้งแต่ พ.ศ. 2417 - พ.ศ. 2451 รวมเวลาถึง 34 ปี จากพระราชกรณียกิจนานัปการ ทำให้ประเทศไทยเจริญรุ่งเรืองเทียบเท่าอารยะประเทศนั้น ประชาชนชาวไทยต่างแซ่ซ้องสรรเสริญและเฉลิมพระนามว่า "พระปิยมหาราช" 🇹🇹

ภาพถ่าย

วันที่ 15 ตุลาคม 2539 เวลา 12.45 - 13.30 นาฬิกา คณะสมาชิกโครงการเพื่อนแท้ (ผู้นำเยาวชน) เข้าฟังโอวาท ช้อชี่แนะ จาก ฯพณฯ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ณ ห้องประชุมรัฐสภา ชั้น 2 อาคารรัฐสภา 1 🇹🇹

ภาพถ่าย

วันที่ 26 กันยายน 2539 เวลา 10.00 นาฬิกา
นายถาษา เมฆสุวรรณ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และ

พลอากาศเอก ประพันธ์
ชูประเทมีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง ได้ให้การ
รับรองนายคิม จง รัก (Mr.
Kim Jong Rak) อัครราชทูต

สาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย เนื่องในโอกาสมารับตำแหน่งใหม่ ณ ห้อง
รับรองพิเศษ ชั้น 2 อาคารรัฐสภา 2

พลอากาศเอก ประพันธ์ ชูประเทมีย์
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง เป็นหัวหน้า
คณะผู้แทนวุฒิสภา พร้อมด้วยสมาชิก
วุฒิสภา เดินทางไปเยือนสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีอย่างเป็นทางการ
ในฐานะแขกของสภาประชาชนสูงสุด
และเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนกับฮ่องกง
เพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีระหว่างวันที่
6 - 17 ตุลาคม 2539

คณะกรรมการการกรบริหารและการ
ยุติธรรม วุฒิสภา เดินทางไปเยือนและ
ศึกษาดูงานเกี่ยวกับโครงสร้าง แผนงาน
และวิธีการดำเนินงานด้านการบริการ
ประชาชน ฯลฯ ณ สาธารณรัฐสิงคโปร์และ
ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 8 - 12
กันยายน 2539

ภาพข่าว

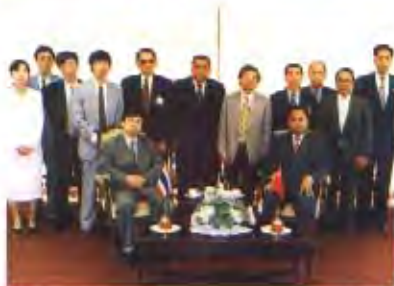
คณะกรรมการธิการการแรงงานและสวัสดิการสังคม วุฒิสภา เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการแรงงาน สวัสดิการสังคม รวมทั้งการพัฒนาฝีมือแรงงาน ณ จังหวัดลำปาง ลำพูนและเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 15 - 18 กันยายน 2539

คณะกรรมการธิการการปกครอง วุฒิสภา เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบรัฐสภาและการปกครองท้องถิ่น ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ 21 - 26 กันยายน 2539

วันที่ 23 กันยายน 2539 เวลา 10.15 นาฬิกา นายสุชน ชาลีเครือ ประธานคณะกรรมการธิการสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา พร้อมด้วยกรรมการ ได้ให้การต้อนรับของนายซุน หยู่ไห่ (Mr. Sun Youhai) รองอธิบดีกรมกฎหมายของคณะกรรมการคุ้มครองทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม สภาประชาชนแห่งชาติจีนและคณะ รวม 5 คน ในโอกาสเดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ในฐานะแขกของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมสภาผู้แทนราษฎร ระหว่างวันที่ 20 - 26 กันยายน 2539

ภาพถ่าย

วันที่ 10 ตุลาคม 2539 เวลา 08.30 - 12.00 นาฬิกา
คณะกรรมการการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ

การพลังงาน วุฒิสภา ร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดเสวนา เรื่อง "การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและการใช้พลังงานในอนาคต" ณ ห้องรับรอง 1-2 ชั้น 3 อาคารรัฐสภา 2

คณะกรรมการการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา เดินทางไป ศึกษาดูงานด้านการพัฒนา การป้องกัน และแก้ไขปัญหาสตรี เด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุรวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ณ จังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ 12 - 13 ตุลาคม 2539

คณะกรรมการการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา ได้ เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงานด้านการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 11 - 14 ตุลาคม 2539

การประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 96 เป็นการประชุมประจำปีของสหภาพรัฐสภา จัดขึ้นที่กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ในระหว่างวันที่ 16-21 กันยายน พ.ศ. 2539 สำหรับในการประชุมมีสมาชิกรัฐสภาจากประเทศสมาชิก 118 ประเทศ รวม 633 คน เข้าร่วมประชุม นอกจากนั้นแล้วยังมีผู้แทนจากองค์การระหว่างประเทศต่างๆ

คณะผู้แทนหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union) ประกอบด้วย สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้เดินทางไปร่วมประชุมด้วย โดยสมาชิกวุฒิสภาที่ไปร่วมประชุมคือ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ และ นายบุรพา อัดถากกร ซึ่งพิธีเปิดการประชุมได้กระทำขึ้น ณ มหาศาลาประชาชนในกรุงปักกิ่ง โดยนายเฉียวลี่ (Qiao Shi) ประธานสภาประชาชนแห่งชาติจีนเป็นผู้กล่าวสุนทรพจน์ในที่ประชุม

การประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 96 ได้มีมติที่สำคัญๆ คือ

1. เรียกร้องให้สมาชิกให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามปฏิญญาสากลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ โดยเฉพาะคำประกาศเวียนนา และแผนปฏิบัติการในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของสตรีและเด็ก
2. แสดงความกังวลต่อเงื่อนไขการดำรงชีวิตในหลายประเทศที่ถูกทำลายไป

อันมีผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน

3. เรียกร้องให้ปฏิบัติตามคำประกาศกรุงปักกิ่ง ซึ่งได้มาจากการประชุมขององค์การสหประชาชาติ ครั้งที่ 4 เกี่ยวกับสตรี ณ กรุงปักกิ่งระหว่างวันที่ 4 - 15 กันยายน พ.ศ. 2538

4. เรียกร้องให้รัฐบาลทุกประเทศทุ่มเทความพยายามในการที่จะขจัดซึ่งอุปสรรคในการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน รวมทั้งพยายามส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันในทุกระดับ เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งสิทธิมนุษยชน

5. เรียกร้องให้องค์การระหว่างประเทศต่างๆ ดำเนินกิจกรรมที่เหมาะสมโดยมีการปรับเปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้มีการปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิของสตรีและเด็ก

6. เรียกร้องให้รัฐบาลประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญกับบทบาทขององค์การพัฒนาภาคเอกชนในการดำเนินการเพื่อให้เกิดการปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิของสตรีและเด็ก

7. เรียกร้องให้รัฐบาลและรัฐสภาของประเทศต่างๆ แก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดจากการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิของสตรีและเด็กโดยสันติ

การประชุมสหภาพรัฐสภาครั้งต่อไป (ครั้งที่ 97) จะจัดขึ้นที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ระหว่างวันที่ 15 - 21 เมษายน พ.ศ. 2540

สำหรับการประชุมสมัชชาเลขาธิการรัฐสภาประจำฤดูใบไม้ร่วงปี พ.ศ. 2539 ได้ประชุมกันที่ Convention Hall ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 16 - 20 กันยายน 2539 ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา มีผู้เข้าร่วมประชุมคือ นางสาวอริณญา กิรติพงศ์ไพบูลย์ ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภาและนางเย็นฤดี สุภินวงษ์ หัวหน้าฝ่ายพิธีการทูต ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่างๆ มีสาระสำคัญสรุปได้คือ การพิจารณาเรื่องบทบาทของรัฐสภาในการดำเนินงานด้านต่างประเทศ (ร่างครั้งที่ 2) การเสนอรายงานเรื่องระเบียบปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐสภา (ร่างครั้งที่ 1) การเลือกตั้งกรรมการบริหาร ตำแหน่งรองประธานคนที่หนึ่งซึ่งว่างลง ผู้ได้รับเลือกตั้ง คือ นาย Manuel Alba Navarro เลขาธิการรัฐสภาของประเทศสเปน การรายงานเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณสำหรับปี 2540 การประกาศสถานที่ประชุมครั้งต่อไปที่กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ 10 - 15 เมษายน 2540 ฯลฯ

(สำเนา)

พระราชกฤษฎีกา
ยุบสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. 2539

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2539
เป็นปีที่ 51 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ด้วยนายกรัฐมนตรีได้กราบบังคมทูลฯ ว่า สภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันประกอบด้วยพรรคการเมืองต่าง ๆ หลายพรรค แต่ไม่มีพรรคการเมืองใดที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากพอที่จะจัดตั้งรัฐบาลเพียงลำพังได้ จำเป็นต้องอาศัยพรรคการเมืองอีกหลายพรรคเข้ามาร่วมจัดตั้งรัฐบาล และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้เกิดปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกในระหว่างพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลหลายครั้ง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ส่งผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้จะมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรีประการใด เพื่อให้มีการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่และจัดตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่แต่ก็ไม่สามารถทำได้โดยง่าย ทั้งเป็นที่เชื่อว่าปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกที่เคยปรากฏอยู่แต่เดิมจะปรากฏต่อไปและอาจทวีความรุนแรงจนเป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินยิ่งขึ้น หากปล่อยให้

สภาวการณ์เป็นอยู่เช่นนี้ย่อมจะเกิดความระส่ำระสายในทางเศรษฐกิจและการเมือง อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมศรีวิธาต่อระบบรัฐสภาและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สมควรคืนอำนาจการตัดสินใจทางการเมืองของรัฐสภากลับไปให้ประชาชนด้วยการยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 118 และมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า 'พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2539'

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่

มาตรา 4 ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไป ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

สารคดี

ประวัติศาสตร์ยุบสภา ในประเทศไทย

การยุบสภาผู้แทนราษฎร พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป และการยุบสภานี้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องกำหนดวันเลือกตั้งใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปภายใน 60 วัน นับแต่วันที่มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร

ในประวัติศาสตร์การเมืองของประเทศไทยได้มีการยุบสภามาแล้ว 10 ครั้ง ดังนี้
ครั้งที่ 1 พันเอก พระยาพลพลพยุหเสนา เป็นนายกรัฐมนตรี ยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2481 เนื่องจากได้มีการเสนอญัตติขอแก้ไขข้อบังคับการประชุม และการบริหารของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 68 เกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ เพื่อพิจารณารับหลักการของ นายถวิล อุดล ส.ส.จังหวัดร้อยเอ็ด โดยเสนอขอให้รัฐบาลจัดทำรายละเอียดของงบประมาณประจำปีในเวลาเสนองบประมาณต่อสภา ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถปฏิบัติตามได้ และรายละเอียดบางข้อก็ไม่อาจเปิดเผยได้ ปรากฏว่ารัฐบาลแพ้มติสภานายกรัฐมนตรีได้กราบถวายบังคมลาออกจากตำแหน่ง แต่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เห็นว่าสถานการณ์โลกยังไม่มั่นคง และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลกำลังจะเสด็จนิวัตพระนคร รัฐบาลจึงควรอยู่ต่อไปนายกรัฐมนตรีจึงขอให้ออกพระราชกฤษฎีกายุบสภา เพื่อให้เลือกตั้งสมาชิกประเภทที่ 1 ใหม่

ครั้งที่ 2 ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2488 เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับเลือกตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2481 ได้มีพระราชบัญญัติขยายกำหนดเวลาให้อยู่ในตำแหน่งต่ออีก 2 ครั้ง ทั้งนี้เพราะไม่อาจจัดให้มีการเลือกตั้งในระหว่างสงครามขณะนั้นได้ (สงครามโลกครั้งที่ 2) ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งนานเกินควรรี้อยมเป็นเหตุให้จิตใจ และความความคิดเห็นของสมาชิกส่วนมากเหินห่างจากเจตนา และความประสงค์อันแท้จริงของราษฎร กอปรกับรัฐบาลได้เสนอร่าง

สารคดี

ประวัติศาสตร์ยุบสภา ในประเทศไทย

พระราชบัญญัติอาชญากรรมสงครามเข้าสู่การพิจารณาของสภาฯ บรรดาสมาชิกได้อภิปรายอย่างรุนแรงและลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับหลักการบางมาตราของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ครั้งที่ 3 นายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ยุบสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2516 เนื่องจากภายหลังเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี แต่ในขณะนั้นได้มีการดำเนินการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งแต่งตั้งไว้ สมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี จำนวน 299 คน ปรากฏว่ามีกลุ่มนักศึกษาและประชาชนได้เคลื่อนไหวขอให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดดังกล่าวลาออกจากตำแหน่ง เพื่อเปิดโอกาสให้มีการแต่งตั้งสมาชิกชุดใหม่สมาชิกสภานิติบัญญัติชุดดังกล่าวจึงได้ทยอยกันลาออกจากตำแหน่ง จนเหลือเพียง 11 คน ซึ่งไม่เพียงพอที่จะเป็นองค์ประชุม จึงได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อจะได้แต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดใหม่

ครั้งที่ 4 ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2519 เนื่องจากเกิดปัญหาความแตกแยกและขัดแย้งในคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นรัฐบาลผสมในขณะนั้นอย่างรุนแรง อันเป็นเหตุให้เกิดอุปสรรคในการบริหารราชการแผ่นดินและส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล กอปรกับจะมีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี ในวันที่ 14 มกราคม 2519 นายกรัฐมนตรีจึงได้ดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ 5 พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2526 เนื่องจากเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงใน

ปัญหาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่างมีความเห็นแตกต่างกันไป หากให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวิธีการใหม่ อาจนำไปสู่ความขัดแย้งและรุนแรงทางการเมือง รวมถึงความเสื่อมโทรมทางเศรษฐกิจ สังคม ความสามัคคีของชนในชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยได้

ครั้งที่ 6 พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรียุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 เนื่องจากรัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2529 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาฯ ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ได้ลงมติไม่รับพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าเกิดจากความขัดแย้งทางการเมืองของพรรคการเมืองบางพรรค หากให้สภาผู้แทนราษฎรชุดนี้ทำหน้าที่ต่อไป อาจเกิดผลกระทบต่อตอนนโยบายของรัฐบาลอย่างรุนแรง และกระทบถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ

ครั้งที่ 7 พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรียุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2531 เนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าเกิดความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองบางพรรค ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความไม่มั่นคงในเสถียรภาพของรัฐบาลอันส่งผลให้เกิดอุปสรรคในการบริหารราชการแผ่นดิน และการพัฒนาประเทศ

ครั้งที่ 8 นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2535 การยุบสภาในครั้งนี้สืบเนื่องจากการสืบทอดอำนาจของคณะ รสช. ซึ่งทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองอย่างรุนแรง จากเหตุการณ์ในเดือนพฤษภาคม 2535 โดยมีการเรียกร้องให้ พลเอก สุจินดา คราประยูร ลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรีขณะนั้น และได้มีพระบรมราชโองการ

โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะกิจ เพื่อจะได้ใช้กระบวนการทางรัฐสภาและรัฐธรรมนูญ คืบอำนาจให้กับประชาชน ซึ่งขณะนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งและจะจัดตั้งรัฐบาลนั้น ไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาวิกฤตทางการเมือง รัฐบาลจึงได้ดำเนินการยุบสภาฯ เพื่อให้มีการเลือกตั้งทั่วไปใหม่

ครั้งที่ 9 นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยพรรคการเมืองหลายพรรค แต่ไม่ปรากฏว่ามีพรรคการเมืองใดที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียงพอที่จะจัดตั้งรัฐบาล แต่ปรากฏว่าเกิดความแตกแยกในหลายพรรคการเมือง และระหว่างพรรคร่วมรัฐบาลจนไม่สามารถจะดำเนินการในทางการเมืองได้อย่างมีเอกภาพ กอปรกับได้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีจากผลการปฏิบัติงานและมีการลาออกของพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล ซึ่งทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน

ครั้งที่ 10 นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2539 เหตุผลการยุบสภาฯ อยู่ในพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2539

เกร็ดหนึ่งในวุฒิสภา

กรายเกาหลี

(ต่อจากฉบับเดือนสิงหาคม)

กฤษฎณา อโคกสิน

เมื่อใกล้กลางเมืองเข้าไป ที่ถนนอมศรีจึงเหลือบเห็นต้นไม้ข้างทางที่มีใบน่ารักเหมือนใบต้นช่าย แต่โตกว่า มองผาด ๆ จะว่าคล้ายพัดอันจีวที่หุบเข้ามานิด ๆ ก็คล้าย กิ่งก้านหรือกิ่งามระหง ชูขึ้นสู่เบื้องบนแล้วแยกปลายประหนึ่งดอกไม้กำที่ปักอยู่ในแจกัน เรียงรายเป็นแถวบนทางเท้าริมถนนทั้งสองฟาก

“เฮ้...มันต้นอะไรคะ” เธอร้องถาม

เมื่อฉันหันไปมอง จึงตอบได้ทันควัน

“ต้นแปะก๋วยไฉ่ ที่รู้จักเพราะตอนไปเมืองจีน เห็นต้นแปะก๋วยนี่บนภูเขา..รักแทบตาย..”

“สวดยนะ” เธอว่า “ใบช่วยสวดย ต้นก็สวดย”

ใกล้สาวจึงช่วยอธิบายถึงคุณสมบัติของไม้ชนิดนี้ว่า มีดีตรงช่วยขจัดอากาศเสียให้สิ้นไป

“นำเอาไปปลูกที่บ้านเรามั่งจัง”

“คงไม่ได้เพราะต้นแปะก๋วยเป็นไม้เมืองหนาว”

สาธารณรัฐเกาหลีตั้งอยู่บนคาบสมุทรเกาหลี ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปเอเชีย ฉันไม่เคยรู้และสนใจมาก่อนว่า อยู่ที่เส้นรุ้งหรือแวง กี่องศาตะวันออก เพิ่งมารู้เพราะความจำเป็นก็เมื่อเดินทางไปคราวนี้ เกาหลีอยู่ระหว่างเส้นแวง

เกร็ดหนึ่งในวุฒิสภา

ที่ 124 - 131 ของสภาตะวันออก และเส้นรุ้งที่ 33 - 38 องศาเหนือ เขียนมาถึงตรงนี้
แล้วก็ยังนึกไม่ออกเลยว่า เส้นรุ้งนี้มีมันเส้นตั้ง เส้นแวงคือเส้นนอนใช่หรือไม่

โอ.. กวีชาวมุขาศาสตร์นั้นเข้าม้อไปตั้งชาติหนึ่งแล้ว

สำหรับภาษาเกาหลี หรือ ฮันกัล (Han - gul) นั้น กษัตริย์นักปราชญ์
พระนามว่า เซจง เป็นผู้ทรงประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาใช้ในวงศ์ศตวรรษที่ 15 ประกอบด้วย
ด้วยสระ 10 ตัว และพยัญชนะ 14 ตัว

เมืองสำคัญของดินแดนนี้ นอกจากเมืองหลวงคือกรุงโซลที่รดก้าลังแสนพา
เราไปสูโรงแรมลือตเค้แล้ว เมืองใหญ่ที่เป็นหัวใจของเกาหลีก็คง ได้แก่ ปูซาน เกจู
อินช็อน กวางจู และเกเจิน

แต่เนื้อที่ประเทศของเขามีเพียงสิบเก้าเปอร์เซ็นต์เศษของเนื้อที่ประเทศไทย
นอกจากนี้พื้นที่ส่วนใหญ่ก็ยังเป็นภูเขาเสียตั้ง 70 เปอร์เซ็นต์ มีที่ราบเพียง 30
เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แม้ว่าจะมีจำนวนประชากรไม่น้อยเลย คือมีถึง 45 ล้านคน

เฉพาะในกรุงโซล ก็ราว 12 ล้านคนเข้าไปแล้ว แพ้กรุงเทพฯ เสียเมื่อไหร่

ฉันได้แต่เพลินมองสองข้างทางอย่างไม่รู้จะตื่นตาตื่นใจเท่าใดนัก..เท่าที่รู้สึก
ได้ว่าตื่นตื่น ก็เห็นจะมีเพียงความสะอาดของแม่น้ำกับต้นแปะก๊วยสุดที่รัก นอก
นั้นก็เฉยๆ เพราะอย่างหนึ่งซึ่งน่าเบื่อก็คือแถวรถที่ติดกันเป็นแพยาวไม่แพ้แถวถนน
ในกรุงเทพฯ อาจจะเป็นเพราะที่นี่ ที่ดินน้อย น้อยกว่าประเทศไทยถึง 5 เท่า และที่
ดินแพงมากก็เป็นได้

สิ่งที่น่าปลื้มใจภูมิใจแทนชาติเกาหลีเป็นอย่างยิ่ง เห็นจะได้แก่รถยนต์ที่
กำลังแล่นอยู่ข้างหน้าและแล่นสวนทางมา 99 เปอร์เซ็นต์เป็นรถที่ผลิตในเกาหลี
มีชื่อยี่ห้อชัดเจน เป็นต้นว่า ฮุนได หรือที่ชาวเกาหลีออกเสียงว่า ยันเด่ นอกจาก
นั้นก็มี แดวู ชัมซุง และลักก็ โกลด์ สตาร์ อันเป็น 4 บริษัทยักษ์ใหญ่ของสาธารณรัฐ
ประเทผลิตตั้งแต่ไม้จิ้มฟันยันเรือรบ

มีรถต่างประเทศเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ คือ เบนซ์ วอลโว่ และบีเอ็มดับเบิลิว

เกร็ดหนึ่งในวุฒิสภา

ปัจจุบัน เกาหลีใต้มีประธานาธิบดี ชื่อ คิม จอง อิล

“รถของเขาก็ติดไม่แพ้ของเราเหมือนกันนะ” ใครคนหนึ่งพิมพ์ข้อความที่รถใหญ่
ค่อย ๆ คลานตามแถวรถอื่นไปช้า ๆ ท่ามกลางแสงตะวันที่กำลังรอนลงทุกขณะ

แม้สะพานข้ามแม่น้ำในกรุงโซลจะมีถึง 21 สะพานก็ตาม

ในที่สุด รถใหญ่พวงมาลัยซ้ายก็แล่นมาจอดเทียบหน้าโรงแรมล็อตเต้ เมื่อ
ผ่านหกโมงเย็นไปแล้วสิบห้านาที

คืนนี้ เราจะไปประเดิมอาหารค่ำด้วยหมูย่างเกาหลีและกิมจิ อันเป็น
ผักดองพื้นเมือง ที่ตกลงให้ใช้หมูแทนเนื้อวัวอันถือเป็นอาหารสื่อเลื่องประจำชาติ
ก็เพราะส่วนใหญ่ในคณะไม่ชอบรับประทานเนื้อ

อาบน้ำแต่งตัวเสร็จแล้วลงมาข้างล่าง เมื่อได้เวลาสามทุ่ม เราก็ถึงร้าน
อาหารตามรายการที่กำหนด

หมูย่างหวานจนรับประทานไม่ไหว ส่วนกิมจินั้นแล้ว ก็ไม่เหมือนกิมจิในกรุงเทพฯ
สักเท่าไร ทั้ง ๆ ที่ นี่คือกิมจินานแท้ประจำชาติเกาหลี เป็นที่รู้จักและยอมรับกัน
ทั่วโลก

อาจเป็นไปได้ว่า ฉันไม่พิสมัยแกงส้ม

กิมจิล้างแกงส้ม เพียงแต่เป็นแกงส้มแห้ง

ประวัติความเป็นมาของกิมจิ ก็เพื่อจะเก็บรักษาหัวผักกาดไว้กินนาน ๆ
โดยอาศัยเกลือเป็นตัวช่วย จากนั้น จึงใช้ข้าวกับปลามาผสมแล้วหมักเข้าด้วยกัน

บนโต๊ะอาหารคืนนี้ มีกะทะเกาหลีวางอยู่บนเตาแก๊สเล็ก ๆ พนักงานเสิร์ฟ
นำหมูหมักมาเทลงบนกะทะนั้นแล้วใช้คีบคีบกลับไปมาจนหมูเริ่มสุก ๆ ตับ ๆ จึง
นำกรรไกรมาตัดเป็นชิ้น ๆ พอให้คีบกินได้สบาย เมื่อท้องหิวระหว่างเดินทางไกล
ชอบหรือไม่ก็ต้องกิน กินให้อิ่ม แต่จะอิมอย่างอร่อยหรืออิมแล้วอืดอย่างเดียว ก็
เป็นอีกเรื่อง

ฉันลองคีบกิมจิเข้าปากหนึ่งคำ จากนั้นก็ไม่คีบอีก

เกร็ดหนึ่งในวุฒิสภา

“ไม่เห็นเหมือนกิมจิที่ร้านอาหารที่กรุงเทพฯ เลยนะพี่” ฉันบอกพี่ถนนศรีตอนขาดลับ “เจ้าหญิงนพเก้า” ซีโครงหมูย่างเกาหลีบ้านเรานั้น ยอดจริง ๆ พอมายังเมืองของเขาแท้ ๆ กลับแยที่ สุด”

“ก็เขาเอาไปปรุงรสให้เข้ากับคนไทยนี่เอง” พี่เธอบอกว่า “ส่วนมาก อาหารต่างชาติ ไม่ว่าอาหารญี่ปุ่นอาหารฝรั่ง ก็ต้องไปปรุงกันใหม่ ให้เข้ารสนิยมคนไทยทั้งนั้น”

“ได้เจ้ากิมจินี้แสนจะเป็นอาหารที่หนูไม่ชอบที่สุดคืออะไรที่เหมือนแกงส้มละก็ จะไม่ชอบเลย หมุกก็หวานนะพี่นะ”

ฉันกินอาหารเกาหลีเพียงหอมปากหอมคอ และบ่นเฉพาะกับพี่ถนนศรี ผู้อารมณ์ดีและหัวเราะเสมอ แต่กับท่านอื่น ๆ ไม่กล้าบ่น กลัวถูกท่านจับโยนจากหน้าต่างรถตอนรถกำลังวิ่ง กลัวท่านจะว่า พาผู้เบี่ยงมาคนหนึ่งก็กินยาก ใคร ๆ เขาก็ชอบกิมจิกันทั้งโลก ถึงกับกล่าวกันว่า บนโต๊ะเสวยของพระราชวงศ์เกาหลี ไม่มีแม้แต่่มือเดียวที่ขาดกิมจิ

ทุกครั้งที่รับรองแขก เจ้าของบ้านจะสรรหากิมจิอย่างอร่อยมาต้อนรับ พยายามเอาชนะด้วยการบรรยายสรรพคุณของกิมจิอย่างยืดยาว

เขาคงจะเล่าว่า

กาลครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว ก่อนยุคประวัติศาสตร์โน้น..ครั้งที่คนเกาหลียังดำเนินชีวิตเพนเจอร์ คือร่อนเร่ไปเรื่อย ๆ ทั่วดินแดนแมนจูเรีย

อันว่า แมนจูเรียนั้น ฤดูหนาวจะยาวนานเป็นที่สุด ผักจึงหายากหากอยากกินผักในวันเวลาที่มิใช่ฤดูของมัน ทำฉันใดดีจึงจะมีผักกินตลอดฤดูหนาว.. ขยำกระนั้นเลย เราจึงเอาผักมาหมักกับเกลือเห็นจะเข้าทำเป็นแน้แน่แท้ ถ้าไม่หมักเกลือก็ต้องน้ำปลา น้ำส้มหรืออะไรก็สุดแต่จะหาได้ คิดดังนั้นแล้วคนช่างคิดจึงหมักผักรสชาติใหม่ขึ้นมา แล้วให้ชื่อว่ากิมจิ

กิมจินั้น แท้จริงแล้วมีหลายรสหลายลักษณะ กิมจิจิกรสหนึ่งเรียกว่า “กิมตอง” ทำจากหัวผักกาดหันเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดลูกเต๋า แล้วนำไปดองใส่เครื่องเทศ

เกร็ดหนึ่งในวุฒิสภา

สำคัญ ๆ อีกหลายอย่าง

พอถึงวันปีใหม่ ชาวเกาหลีทั้งนั้นต่างก็นิยมทำกิมตองออกมา แจกจ่ายเป็นของขวัญแก่ญาติสนิทมิตรสหาย ว่ากันว่า เมื่อนำไปวางเคียงกับกระปุกเหล้าสาเกที่ทำด้วยกระเบื้องเคลือบสีขาว จะช่วยให้สูงทั้งรสนิยมทั้งศีลอันและรสนชาติ

นอกจากหัวผักกาดที่วางนี้ ก็ยังมี กิมจิที่ทำจากแตงกวาอีกอย่างหนึ่งโดยกรีดแตงกวาอ่อนให้เป็นร่อง 3 ร่อง แล้วยัดด้วยพริกแดงกับกระเทียม นำไปดองจนกลายเป็นส่าเหล้า เรียกว่า หวาง กวา ดัม เจียว

กิมจิยังมีชื่อเรียกหลากหลาย แล้วแต่นิตยของผักที่นำมาหมัก เช่น จังกัด กิมจิ หรือกิมจิหัวผักกาดตองซิกิหรือหัวผักกาดสับคองในน้ำเกลือกิมจิกะหล่ำปลีหรือคะน้า กิมจิหอยนางรม

ดังนั้น ไม่ว่าจะคนจน คนรวย คนชั้นสูง ชั้นต่ำ ผู้ชาย ผู้หญิง เด็กหรือผู้ชรา ต่างก็เป็นหนี้บุญคุณกิมจิ

แต่สำหรับฉัน กิมจิเป็นหนี้บุญคุณฉัน เป็นหนี้ตรงที่คืนนี้ฉันดับกิมจิเข้าปาก แล้วพยายามยิ้มแย้มแจ่มใสอย่างสุดฤทธิ์สุดแรง เมื่อบอกว่ากิมจิ อ-ร-อ-ย-ดี

หากก็ไม่ลืมขยักคำว่า 'มาก' ไว้หนึ่งคำ ☞

ปฏิทิน

ภาษาตัวเลข

ประยอม ของทอง

อยู่ ๆ ก็มีคนนึกสะกิดใจถามผู้เขียนขึ้นมาว่า ที่มีเรื่องร้อน ๆ อยู่ในวงการเมือง คือการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ 'มาตรา 211' นั้น

เขาเรียกว่า 'มาด-ตรา-สอง-หนึ่ง-หนึ่ง' ก็มี เรียกว่า 'มาด-ตรา-สองร้อยสิบเอ็ด' ก็มี อย่างนี้อ่านอย่างไรถูกแน่?

จริงสินะ ผู้เขียนก็ละเลยเรื่องนี้ไปได้ มาวิเคราะห์หาคู่อีกทีก็เห็นว่า การร่างกฎหมายนั้นท่านก็นับเป็นมาตราไปเรื่อย ถ้าเป็นอย่างนี้ผู้เขียนก็ใคร่จะพันธงลงไปว่า ก็ควรอ่านว่า 'มาด-ตรา-สองร้อยสิบเอ็ด' ไม่น่าอ่าน 'สอง-หนึ่ง-หนึ่ง'

ที่ต้องถ่านเช่นนั้นเพราะเป็น 'การนับจำนวน' มาตราขึ้นไปเรื่อย ๆ ส่วนการนับเรียงตัวเลขเป็น 'สอง-หนึ่ง-หนึ่ง' นั้น เป็นการอ่านที่ผิดวิธี แต่เป็นการอ่านตามใจคนอ่านด้วยวิธีง่าย ๆ

เช่นเดียวกับที่เราอ่านตัวเลขที่เป็น ศักราช เช่น 'พ.ศ. 2499' ซึ่งถ้าอ่านให้ถูกต้องก็ต้องอ่านว่า 'พุทธศักราชสองพันสี่ร้อยเก้าสิบเก้า' แต่คนที่อ่านเอาสะดวกปากให้เข้าใจง่าย ๆ (หรือต้องการความเร็ว) เราก็จะอ่านง่าย ๆ ว่า 'พอสศสองสี่เก้าเก้า' ซึ่งไม่ถูกต้องด้วยประการทั้งปวง

นอกจากนั้น 'มาตรา 211' นี้ยังมีคนอ่านให้พิสดารไปอีกว่า 'มาด-ตรา-สองร้อยสิบหนึ่ง' ซึ่งเป็นการอ่านที่ผิด เช่นเดียวกับที่อ่าน '11' ว่า 'สิบหนึ่ง' อ่าน '101' ว่า 'ร้อยหนึ่ง' อ่าน '1001' ว่า 'พันหนึ่ง' (เช่นนิยายอาหรับที่อ่านว่าพันหนึ่งราตรี) ฯลฯ

แท้จริงนั้นการอ่านเลข '1' ที่มีในการนับตัวเลขของไทยเรานั้น นอกจาก '1' จำนวนนับจำนวนแรก และ '1' ซึ่งอยู่ข้างหน้าและอยู่กลาง ๆ ในจำนวนนับแล้วเลข '1' ซึ่งอยู่ท้ายจำนวนเลขนั้นจะต้องออกเสียงว่า 'เอ็ด' ทุกคำไปอย่างแน่นอน เช่น '11' อ่าน สิบเอ็ด

ปกิณกะ

ภาษาตัวเลข

- "21" อ่าน ยี่สิบเอ็ด
- "31"อ่านว่า สามสิบเอ็ดไปเรื่อย ๆ จนถึง
- "101"อ่าน หนึ่งร้อยเอ็ด
- "111"อ่าน หนึ่งร้อยสิบเอ็ด
- "121"อ่าน หนึ่งร้อยยี่สิบเอ็ด... ไปเรื่อย ๆ จนถึง
- "201"อ่าน สองร้อยเอ็ด
- "1001"อ่าน หนึ่งพันเอ็ด
- "1011"อ่าน หนึ่งพันสิบเอ็ด
- "1111"อ่าน หนึ่งพันหนึ่งร้อยสิบเอ็ด... ฯลฯ

ดังนั้น นิยายอาหรับราตรีที่ถ้าจะเรียก "1001 ราตรี" ก็ควรอ่านนิยาย "หนึ่งพันเอ็ดราตรี" (ที่มีคนเขียน "พันกับหนึ่งราตรี" ก็เป็นวิธีเสี่ยงเพื่อให้ชื่อนิยายนั้นดูแปลก-เก๋ไปเท่านั้นเอง)

การอ่านศักราชก็เหมือนกัน เพราะเป็นการนับจำนวนตัวเลขเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ "ค.ศ.1996" จึงอ่านให้ถูกต้องว่า "คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบหก" หากใช้อ่าน "คอสอนหนึ่งเก้าเก้าหก" อย่างที่เราชอบพูดอย่างง่าย ๆ เพราะจะเอาเร็วเข้าว่าไม่

"พ.ศ.2501" ก็จึงอ่าน "พุทธศักราชสองพันห้าร้อยเอ็ด" ซึ่งหมายความว่า นับแต่พระพุทธเจ้าเสด็จปรินิพพานแล้ว เรานับปีของพระพุทธเจ้ามาได้ถึงสองพันห้าร้อยเอ็ดปีแล้ว

หรือ "ค.ศ.2000" ก็คือนับเนื่องด้วยปีของพระคริสต์เจ้าก็นับได้สองพันปีแล้ว ดังนี้ เป็นต้น

ขอฝากทุกคนด้วย โปรดเห็นแก่วัฒนธรรมทางภาษาของชาติภูมิก่อนอ่านให้ถูกต้องและออกเสียงให้ถูกต้อง เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเยาวชนและประชาชนได้รับไว้เป็นมรดกของชาติตราบนิรันดร์

นายกรัฐมนตรี หมายถึง หัวหน้าคณะรัฐบาลที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นประธานในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี และเป็นผู้นำของประเทศตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538 นายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยที่เคยมีมาในอดีตมี 21 คน ตามลำดับ ดังนี้

1. พระยามโนปกรณนิติธาดา	11. จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
2. พันเอก พระยาพลเทพพยุหเสนา	12. นายสัญญา ธรรมศักดิ์
3. พันเอก หลวงพิบูลสงคราม	13. หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
4. พันตรี ควง อภัยวงศ์	14. นายธานินทร์ กรัยวิเชียร
5. นายทวี บุญยเกตุ	15. พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
6. หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช	16. พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
7. หลวงประดิษฐมนูธรรม	17. พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ
8. พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์	18. นายคานันท์ ปันยารชุน
9. นายพจน์ สารสิน	19. พลเอก สุจินดา คราประยูร
10. จอมพล ถนอม กิตติขจร	20. นายชวน หลีกภัย
21. นายบรรหาร ศิลปอาชา	

โดย นางสาวสุจินต์ ประเสริฐกิจ

รัฐสภาประเทศนิวซีแลนด์

ข้อเสนอแนะ หรือความเห็น เพื่อการจัดทำที่สมบูรณั รวมทั้งคำถามหรือข้อสงสัยในสาระ "สารคดีสภา"

โปรดติดต่อ : กองการประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ถนนอุทงโม กท 10300 โทรศัพท์ 244-1557 - 60

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. 244-1741